Lietas Nr. 11250015716
Lietas arhīva Nr. K19-0065-17/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Kuldīgā 2017.gada 3.augustā

Kuldīgas rajona tiesa,
tiesnese Daina Alksne,
piedaloties prokuroram Uldim Serpānam,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

/pers. A/ tīši nodarīja vieglu miesas bojājumu.

/pers. A/ 2016.gada 21.martā apmēram plkst.14.40, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, atrodoties veikalā "Kristīne", /adrese/, savstarpējā konflikta laikā ar /pers. B/, nolūkā nodarīt /pers. B/ miesas bojājumus, tīši izdarīja ne mazāk kā divus sitienus ar roku /pers. B/ pa galvu, kā arī satvēris /pers. B/ galvu padusē /pers. A/ ar roku pirkstiem spieda /pers. B/ acis un seju. Minēto /pers. A/ darbību rezultātā /pers. B/ tika nodarīts viegls miesas bojājums – deguna kaula lūzums, kas izraisa īslaicīgus veselības traucējumus no 7 līdz 21 dienai.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kāds paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā.

Cietušais /pers. B/ kriminālprocesā pieteicis materiālā kaitējuma kompensāciju EUR 15 un morālā kaitējuma kompensāciju EUR 1000.

Motīvu daļa

Apsūdzētais tiesas sēdē savu vainu celtajā apsūdzībā neatzina un paskaidroja, ka 2016.gada 21.martā Alsungas veikalā fotografējis videonovērošanas kameras, jo pie veikala durvīm neesot bijusi novietota informācija par to, ka veikalā notiek videonovērošana. Uzskatījis to par pārkāpumu un viņa, kā veikala apmeklētāja tiesību aizskārumu. Veikala apmeklētāja /pers. C/ viņam esot teikusi, ka viņa negribot, ka viņu fotografējot. Uz to atbildējis, ka fotografējot griestus. Kad gribējis doties ārā no veikala, viņam priekšā nostājies cietušais /pers. B/ un prasījis, lai parādot, ko tur esot nofotografējis, kā arī nosaucis viņu sliktiem vārdiem un iesitis. Tad viņš cietušo esot pagrūdis. Cietušais vēlreiz meties viņam virsū un tad abi saķērušies. Cietušais esot centies viņu nogāzt zemē. Tad ar labo roku atspiedies pret cietušā seju un centies viņu atgrūst, bet cietušais paņēmis viņa labās rokas pirkstu un sācis kost. Pieļaujot, kad tajā brīdī cietušajam iesitis pa degunu, jo cietušajam pa degunu nākušas asinis, bet viņam asinis tecējušas no pirksta. Acis cietušajam neesot spiedis. Uzskata, ka no savas puses esot aizstāvējies.

Pārbaudot un izvērtējot pierādījumus tiesas izmeklēšanā, tiesa uzskata, ka /pers. A/ vaina spriedumā iepriekš norādītā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta pilnībā ar iztiesāšanas laikā iegūtajiem un pārbaudītajiem pierādījumiem to kopumā un savstarpējā saistībā.

Saskaņā ar cietušā /pers. B/ liecībām tiesas izmeklēšanā un pirmstiesas procesā, kas tika pārbaudītas pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu, 2016.gada 21.martā viņš kopā ar draudzeni /pers. D/ atradies veikalā "Kristīne" Alsungā, kad redzējis, ka /pers. A/ stāvējis veikalā un turējis izstieptā rokā mobilo telefonu. Veikalā atradušies arī citi pircēji, viens no viņiem, kurš atradies veikala tālākajā stūrī, arī skaļā balsī iebildis, lai pārstājot fotografēt, jo viņam tas nepatīkot. Stāvot rindā, dzirdējis vārdu pārmaiņu starp /pers. A/ un veikala kasieri par to, ka veikala telpās nedrīkstot fotografēt. Vārdu pārmaiņa notikusi ļoti augstos toņos, un tikuši izteikti arī necenzēti lamu vārdi. Cietušais pats strādājis par apsargu veikalā „Diāna", Ventspilī, tādējādi zinot, kādi ir veikala iekšējās kārtības noteikumi, un kādi var būt sodi par šo noteikumu pārkāpšanu un neievērošanu. Tādēļ /pers. A/ pateicis, ka viņam arī nepatīkot, ka viņu fotografē, jo /pers. A/ bija pagriezies arī pret cietušo un /pers. D/, un viņus fotografējis. Cietušais teicis /pers. A/, ka fotografēšana iepriekš jāsaskaņo ar veikala vadītāju vai jāuzrāda dokumenti veikala darbiniekiem, kas atļauj to darīt. Uz cietušā teikto /pers. A/ viņam kaut ko rupji atbildējis. Cietušais piegājis tuvāk kasei, bet /pers. A/ nostājies viņam ļoti tuvu klāt, ar seju pret seju, izteicis dažādus draudus un lamu vārdus. Cietušais to neesot uztvēris nopietni un teicis, lai /pers. A/ atstāj veikala telpas. Tūlīt sekojis pēkšņs /pers. A/ sitiens ar pieri pa cietušā galvu, un cietušais atsities pret sienu, pret signalizāciju, un atradies pustupus. Lēnām piecēlies un mēģinājis attapties, un saprast, kas noticis, jo no sitiena bijis apdullis, kad sekojuši nākamie /pers. A/ sitieni pa vēderu, deniņiem un degunu. Deguns ticis salauzts pēc otrā vai trešā sitiena. Tajā brīdī, kad gribējis sist /pers. A/ pretī, /pers. A/ saķēris cietušā galvu un spēris pa viņa kājām un ceļiem, lai nogāztu viņu pie zemes, un sekojuši neveiksmīgi sitieni pa cietušā seju, un ar abām rokām /pers. A/ spiedis cietušā acis (10.-12.lietas lapa).

Saskaņā ar liecinieces /pers. D/ liecību tiesas sēdē, 2016.gada 21.martā viņa kopā ar /pers. B/ aizgājusi uz veikalu "Kristīne", Alsungā. Veikala labajā pusē pie saldētiem dārzeņiem stāvējis /pers. A/, kurš fotografējis kasi, pārdevēju un vietu pie kases. Sākumā neviens neesot iebildis, bet pēc mirkļa veikala pārdevēja iebildusi un teikusi, ka tā nedrīkst, jo veikalā aizliegts fotografēt. /pers. A/ pārdevējai atbildējis, ka viņam neviens neko nevarot aizliegt, un ko viņš gribēšot, to darīšot. No veikala iekštelpām iznākusi kultūras nama vadītāja, un /pers. A/ arī viņu fotografējis, uz ko viņa iebildusi, ka nevēlas, lai viņu fotografē, lai viņas bildes nenonāktu internetā. Tad /pers. B/ piegājis tuvāk /pers. A/ un teicis, ja saka, ka nedrīkst fotografēt, tad nedrīkst. /pers. A/ jautājis, kas to viņam aizliegs. Tad /pers. B/ piegājis tuvāk /pers. A/ un teicis, ka varbūt labāk /pers. A/ būtu pamest veikala telpas. Lieciniece bijusi aizgriezusies, bet kad pagriezusies atpakaļ, redzējusi, ka /pers. A/ /pers. B/ satvēris pie drēbēm un met pret sienu, pie kuras bijusi signalizācija, bet /pers. B/ uz grīdas neesot nokritis. Lieciniece iebildusi un teikusi, lai izbeidz kautiņu. Pēc mirkļa redzējusi, ka /pers. A/ /pers. B/ iesper ar kāju, un /pers. B/ mēģinājis atvairīties, bet /pers. A/ satvēris /pers. B/ galvu padusē, griezis /pers. B/ galvu un spiedis pirkstus /pers. B/ acīs. Vēl pēc mirkļa redzējusi, ka /pers. B/ jaka un arī grīda bijusi asiņaina. Pēc notikušā /pers. A/ izskatījies nedaudz nobijies un droši vien nodomājis, ka nu ir par traku, un vēlējies pamest veikalu, bet kāds jau bija aizslēdzis veikala durvis. /pers. A/ teicis, ka viņš varot kaut logu izsist un pa to izlekt ārā, viņu neviens neapturēšot. Tad ieradusies veikala vadītāja, pašvaldības policija un neatliekamā medicīniskā palīdzība.

Saskaņā ar /pers. E/ liecībām tiesas izmeklēšanā un pirmstiesas procesā, kas tika pārbaudītas pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu, viņa strādājot par pārdevēju veikalā "Kristīne", Alsungā. 2016.gada 21.martā ap plkst.14.28 /pers. A/ atkārtoti ieradies veikalā, un atkārtoti ar mobilo telefonu fotografējis veikala plauktus, kases zonu, videonovērošanas kameras. Veikala apmeklētāji, kas tobrīd atradušies veikalā, un pārdevēja

/pers. F/ aizrādījuši, ka nedrīkst fotografēt. Uz to /pers. A/ reaģējis agresīvi un paaugstinātā balss tonī atbildējis, ka neviens viņam nevarot aizliegt veikalā fotografēt. Redzējusi, ka /pers. A/ pagrūdis viņai nepazīstamu vīrieti, pēc kā viņu starpā sākusies savstarpēja vārdu pārmaiņa saistībā ar fotografēšanu. /pers. A/ minēto vīrieti pagrūdis, kā rezultātā vīrietis atsities pret signalizācijas kastīti, bet zemē neesot nokritis. Redzējusi momentu, ka /pers. A/ mēģina ar dūri iesist vīrietim, taču neesot trāpījis, kā arī redzējusi, ka /pers. A/ plauksta atradusies uz vīrieša sejas, un ka /pers. A/ centies atlauzt vīrieša žokli. Redzējusi, ka vīrietim pa degunu tecējušas asinis un viņa drēbes un veikala grīda bijusi asiņaina. Visu konfliktu neesot redzējusi, jo tajā brīdī atradusies veikala pretējā pusē aiz saldējuma vitrīnas, un bijusi ļoti uztraukusies. Uztraukuma dēļ varot arī visu neatcerēties (27.-29.lietas lapa).

Saskaņā ar liecinieces /pers. F/ liecību tiesas sēdē, viņa strādājusi par veikala pārdevēju veikalā "Kristīne", kad /pers. A/ 2016.gada 21.martā atkārtoti ieradies veikalā un fotografējis viņu un veikala plauktus. Par šo faktu cēlusi iebildumus, un par to iebilduši arī veikala apmeklētāji, ka arī viņi nevēlas, ka tiek fotografēti. /pers. A/ sākusies vārdu pārmaiņa un grūstīšanās ar /pers. B/. Tūlīt pagājusi malā un sūtījusi īsziņu veikala īpašniecei, ka /pers. A/ atkārtoti fotografē veikalu, un ir izcēlies kautiņš. Meklējusi pašvaldības policijas telefona numuru, lai ziņotu par konfliktu, bet tajā brīdī veikalā ieradusies gan veikala īpašniece, gan pašvaldības policijas darbinieks.

Saskaņā ar liecinieces /pers. C/ liecībām tiesas izmeklēšanā un pirmstiesas procesā, kas tika pārbaudītas pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu, 2016.gada 21.martā pa dienu atradusies veikalā "Kristīne" Alsungā, redzējusi, ka /pers. A/ fotografē ar mobilo telefonu. Veikala pārdevēja viņam norādījusi, ka veikalā nedrīkst fotografēt. Arī lieciniece izteikusi iebildumus, ka arī viņai nepatīk, ka tiek fotografēta. Uz to /pers. A/ atbildējis, ka viņš fotografējis veikala griestus. Tad /pers. D/ draugs prasījis, lai parādot, ko viņš ir nofotografējis. /pers. A/ uz šo vīrieti palicis ļoti dusmīgs, gājis klāt un ar roku pagrūdis šo vīrieti, kā rezultātā vīrietis atsities vai nu pret galdiņu, kur stāv iepirkuma groziņi, vai pret sienu, blakus ieejas durvīm. Viss noticis ļoti ātri, tādēļ precīzi nevar aprakstīt konflikta gaitu, bet atmiņā palicis tas, ka /pers. A/ spiedis vīrietim ārā acis. Šis skats bijis ļoti nepatīkams, tādēļ ātri norēķinājusies par pirkumu un atstājusi veikala telpas (30.-31.lietas lapa).

Saskaņā ar /pers. G/ liecību tiesas sēdē, viņa ir veikala "Kristīne" īpašniece. 2016.gada 21. martā kopā ar veikala vadītāju bija ieradusies Alsungā pie jurista, lai atrisinātu jautājumu par to, ka /pers. A/ jau vairāku mēnešu garumā aktīvi darbojas veikalā, izturas izaicinoši un traucē pārdevēju darbu. Kad devusies prom no jurista biroja, no veikala pārdevējas saņēmusi īsziņu, ka /pers. A/ atkal veikalā fotografējot. Drīz pēc tam pienākusi otra īsziņa, ka veikalā notiek kautiņš. Abas steigušās uz veikalu un, ieejot pa durvīm, redzējusi veikala labajā pusē asins peļķi, veikala pircējam stipri tecējušas asinis pa degunu un viņa drēbes bijušas ar asinīm, bet /pers. A/ bijis asiņains pirksts. Aizslēgusi veikala durvis, lai noskaidrotu apstākļus un sagaidītu neatliekamo medicīnisko palīdzību. Iemesls nesaskaņām bijis tas, ka pircējs /pers. B/ aizrādījis /pers. A/, ka viņš fotografē veikalā, un tam pievienojusies arī otra pircēja, kura negribējusi, ka viņu fotografē.

Apsūdzētā vaina pierādīta ar eksperta atzinumu Nr.253, kurā norādīts, ka /pers. B/ konstatēts miesas bojājums – deguna kaula lūzums, kas varēja rasties 2016.gada 21.martā pie lēmumā norādītajiem apstākļiem – cieta-trula priekšmeta iedarbības rezultātā, un pēc sava rakstura pieskaitāms pie viegliem miesas bojājumiem, kas izraisīja īslaicīgu veselības traucējums no 7 dienām līdz 21 dienai.

Izvērtējot apsūdzētā liecību, ka pirmais uzbrucis cietušais un viņa darbības bijušas vērstas uz aizstāvēšanos, tiesa nepiešķir tai ticamību, jo tā ir pretrunā ar tiesas izmeklēšanā pārbaudītajiem pierādījumiem. Lietā pārbaudītie pierādījumi neapstiprina, ka apsūdzētais būtu darbojies apstākļos, kas izslēdz krimināatbildību, proti, nepieciešamās aizstāvēšanās apstākļos. Ar cietušā /pers. B/ un liecinieku /pers. D/, /pers. E/, /pers. C/ liecībām ir pierādīts, ka apsūdzētā darbības bija vērstas uz konflikta izraisīšanu, un viņš pirmais pagrūda cietušo, kam sekoja sitienu izdarīšana, kā sekas ir vieglu miesas bojājumu nodarīšana.

Apsūdzētā vaina pierādīta ar pārējiem lietas materiāliem un minētiem pierādījumiem to kopumā un savstarpējā cēloniskā sakarībā. Pārbaudot un izvērtējot izklāstītos pierādījumus, tiesa uzskata, ka ir izslēgtas jebkuras šaubas par to, ka /pers. A/ ir izdarījis apsūdzībā inkriminētās darbības, un apsūdzētā darbības ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas – viegla miesas bojājuma tīša nodarīšana.

Tiesa uzskata, ka par izdarīto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais ir sodāms.

Nosakot apsūdzētajam soda veidu un mēru, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35. un 46.panta nosacījumus, tas ir, ņem vērā likumā definēto krimināsoda mērķi, soda noteikšanas vispārējos principus un izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, vainīgā personību raksturojošos apstākļus, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

No lietas materiāliem redzams, ka apsūdzētais agrāk tiesāts divas reizes, sodāmība dzēsta, administratīvi nesodīts (47.-49.lietas lapa).

Sniedzot informāciju par personību, apsūdzētais norādīja, ka nestrādājot, apgādājamo personu nav. Uz citiem apstākļiem, kas tiesai būtu jāņem vērā, apsūdzētais nenorādīja.

Atbildību mīkstinoši un atbildību pastiprinoši apstākļi nav konstatēti.

Tiesa, ņemot vērā apstākli, ka apsūdzētais uz noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdi ir nesodīts, un, ņemot vērā Krimināllikuma 46.panta ceturtās daļas nosacījumus, atzīst, ka nav nosakāms panta sankcijā noteiktais bargākais soda veids – brīvības atņemšana, bet tas nosakāms piespiedu darbu veidā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 40.panta pirmo daļu piespiedu darbs ir piespiedu iesaistīšana sabiedrībai nepieciešamajos darbos, ko notiesātais izcieš kā sodu, veicot dzīves vietas apvidū piespiedu darba izpildes institūcijas noteiktos darbus no pamatdarba vai mācībām brīvajā laikā un bez atlīdzības. Darbs, ko veic persona, kam piemērots piespiedu darbs, ir reāls darbs, kas rada jaunas materiālas vērtības un ir noderīgs sabiedrībai. Līdz ar to, tiesa uzskata, ka ar šādu soda veidu ir iespēja kompensēt ar noziedzīgu nodarījumu nodarīto apdraudēto interesi nevis konkrētam cietušajam, bet sabiedrībai kopumā, kā arī vienlaikus pierādīt, ka izdarītais likumpārkāpums tiek nožēlots un persona ir gatava mainīt savu līdzšinējo uzvedību.

Piespiedu darbu tiesa atzīst par atbilstošu nodarījumam, efektīvu, audzinošu un atbilstošu sodu apsūdzētajam, kura piemērošanai tiesa nekonstatē nekādus objektīvus šķēršļus vai likumā noteiktus ierobežojumus, un kā sodu, kas ir personas brīvību neierobežojošs, tajā pašā laikā tas ir pietiekami reāls sods, lai sasniegtu iepriekš spriedumā norādīto krimināsoda mērķi.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma apstākļus un motīvu, radīto kaitējumu, kā arī to, ka nav konstatēti ne atbildību mīkstinoši apstākļi, ne atbildību pastiprinoši apstākļi, kas dod pamatu sodu nenoteikt ne panta sankcijas minimālajā apmērā, ne tā maksimālajā apmērā.

Cietušais pieteicis materiālā kaitējuma kompensāciju EUR 15 par medicīniskajiem pakalpojumiem un morālā kaitējuma kompensāciju EUR 1000.

Kriminālprocesa likuma 22.pantā noteikts, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālās un materiālās kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai. Kriminālprocesa likuma 22.pantā deklarētā pamatprincipa praktisku realizāciju regulē likuma 26.nodaļa.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmo daļu, kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgo nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Ņemot vērā apsūdzībā norādītos cietušā gūtos miesas bojājumus, tiesa atzīst par pamatotiem izdevumus EUR 14,25 apmērā, kas pamatots ar iesniegtajām kvītīm (105.lietas lapa).

Izvērtējot cietušā pieteikumu par nodarītā morālā kaitējuma atlīdzību, tiesa ņem vērā kaitējuma nodarītāja vainas pakāpi un viņa mantisko stāvokli; cietušā fizisko un morālo ciešanu pakāpi, ievērojot saprātīgumu un taisnīgumu.

Morālā kaitējuma nodarīšana un pienākums atlīdzināt nodarīto morālo kaitējumu ir sekas personas prettiesiskām, tīšām darbībām vai darbībām aiz

neuzmanības, kā rezultātā ir apdraudēta cietušā drošība, veselība un citas vērtības.

Ņemot vērā, ka /pers. A/ tiek atzīts par vainīgu viegla miesas bojājuma nodarīšanā, apsūdzētajam ir pienākums atlīdzināt cietušajam nodarīto morālo kaitējumu.

Morālais kaitējums nav izsakāms mantiskajās vērtībās un to nevar atlīdzināt kā zaudējumu. Morālais kaitējums ir personai piemītošu nemantisku labumu vai ar likumu aizsargātu interešu prettiesisks aizskārums, kas personai radījis ciešanas, pārdzīvojumus, sāpes.

Lai izvērtētu piespriežamo morālā kaitējuma kompensāciju, tiesa vadās no tiesu prakses, ievērojot cilvēktiesību principus un citus kritērijus. Atlīdzības apmēru par nodarīto morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc saviem ieskatiem, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas. Apsūdzētā neatļautā darbība ir iespaidojusi cietušās personas veselību, tādēļ tiesa uzskata, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums un cietušajam tas nav jāpierāda.

Nosakot morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais ir darba spējīga persona. Pierādījumi par citiem sevišķiem apstākļiem, kuri būtu jāņem vērā, vērtējot apsūdzētā mantisko stāvokli, tiesai netika iesniegti. Tomēr tiesai jāievēro, ka apsūdzētā mantiskais stāvoklis ir fakultatīvs kritērijs, kurš nav jāņem par pamatu nosakot atlīdzības apmēru, taču tiesai pret to ir jābūt iecietīgai.

Analizējot cietušā fizisko un morālo ciešanu pakāpi, tiesa ņem vērā ciešanu pakāpi saistībā ar cietušā individuālajām īpatnībām, kā arī ņem vērā morālo un fizisko ciešanu raksturu. Ar fiziskām ciešanām jāsaprot fiziskas sāpes, bet ar morālajām ciešanām – bailes, pazemojums, stress un citas negatīvas emocijas.

Tiesa uzskata, ka cietušā fiziskās sāpes ir pierādītas ar eksperta atzinumu, kurā norādīts, ka cietušajam konstatēti viegli miesas bojājumi – deguna kaula lūzums. Minētais apstiprina faktu, ka cietušais ir izcietis fiziskas sāpes. Cietušais paskaidroja, ka nedēļu bijušas aizpampušas acis, sāpējusi galva, bijis smags atveseļošanās process, un joprojām nodarījuma rezultātā esot apgrūtināta elpošana, kas radot diskomfortu. Vienlaikus tiesa konstatē, ka nodarījums nav nesis sev līdz ne kādus cietušā sakropļojumus, ne darbspēju zudumu.

Izvērtējot morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu, tiesa konstatē, ka noziedzīgais nodarījums attiecībā pret cietušo tika nodarīts publiski, cietušā draudzenes, veikala pārdevēju un pircējas klātbūtnē, kas nenoliedzami cietušajam ir pazemojums un ir īpaši nepatīkami, ņemot vērā apsūdzētā negaidīto un neadekvāto reakciju uz aizrādījumiem gan no veikalā esošo personu, gan cietušā puses. Attiecībā uz morālā aizskāruma dziļumu jāņem vērā cietušā norādītais, ka nodarījuma rezultātā ticis zaudēts darbs, kas materiāli iespaidojis viņu un viņa ģimenes locekļus.

Tiesai nav iesniegti pierādījumi, ka cietušajam būtu kādas paliekošas psihiskas traumas, kas ietekmētu cietušā turpmāko dzīvi.

Izlemjot jautājumu par apmēru tiesa vadās arī pēc LR Augstākās tiesas Tiesu prakses apkopojuma par morālā kaitējuma kompensāciju kriminālprocesā, kur norādīts, ka par Krimināllikuma 130.pantā izdarītu noziedzīgu nodarījumu tiesas varētu piedzīt morālā kaitējuma summu līdz Ls 500 (EUR 711,43) par labu cietušajām personām.

Tiesa, izvērtējot minēto kopumā, uzskata, ka cietušā morālā kaitējuma kompensācijas pieteikums ir apmierināms daļēji un no apsūdzētā par labu cietušajam piedzenama morālā kaitējuma kompensācija EUR 500 apmērā.

Drošības līdzeklis – dzīvesvietas maiņas paziņošana, atceļams pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Procesuālie izdevumi un lietiskie pierādījumi lietā nav.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511. pantu, 512. pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā un sodīt ar piespiedu darbu uz 180 (viens simts astoņdesmit) stundām.

Drošības līdzekli – dzīvesvietas maiņas paziņošana, atcelt pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Piedzīt no /pers. A/ par labu /pers. B/ mantiskā kaitējuma kompensāciju EUR 14,24 (četrpadsmit eiro un 24 centi) un morālā kaitējuma kompensāciju EUR 500 (pieci simti eiro). Pārējā daļā kaitējuma kompensāciju nenoteikt.

Kaitējuma kompensācija labprātīgi samaksājama 30 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Dokuments par kaitējuma kompensācija atlīdzināšanu iesniedzams Kuldīgas rajona tiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt vai protestēt 10 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijai, sūdzību vai protestu iesniedzot Kuldīgas rajona tiesā.

Pilns spriedums sagatavots 2017.gada 28.augustā.

Tiesnese D.Alksne